

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 93

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 mai 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
14.	— Hotărâre cu privire la validarea unui mandat de deputat	18.	— Ordonanță de urgență privind asigurarea unor facilități furnizorilor de îngrășăminte chimice și de produse de uz fitosanitar.....
	1		5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 78 din 22 aprilie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	2-3	82.	— Ordin al secretarului de stat la Secretariatul de Stat pentru Handicapați pentru aprobarea Instrucțiunilor privind calculul și vărsarea contribuției agenților economici la Fondul de risc și accident, precum și utilizarea acestuia.....
Decizia nr. 79 din 22 aprilie 1997 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330 ¹ și art. 330 ² din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	3-5	949.	— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind efectuarea de către agenții economici a rapoartărilor contabile
			6-7
			7-8

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

cu privire la validarea unui mandat de deputat

În temeiul art. 67 alin. (1) din Constituția României și al art. 66 alin. (9) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și având în vedere Raportul Comisiei de validare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează mandatul de deputat al domnului Mihai Nicolescu, ales la 3 noiembrie 1996, în Circumscripția electorală nr. 17 Dolj, mandat devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Mișu Negrițoiu.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 15 mai 1997.

Nr. 14.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 78**

din 22 aprilie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate
a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursurilor declarate de Rotaru Elena (Dosarul nr. 99C/1996), Borgovan Georgeta Anca (Dosarul nr. 114C/1996), Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia (Dosarul nr. 154C/1996), împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 aprilie 1997, în prezența părților și a reprezentantului Ministerului Public și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 22 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 17 mai 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, invocată de Rotaru Elena, iar, prin încheierile din 6 iunie 1996 și 25 iunie 1996, cu excepțiile de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicate de Borgovan Georgeta Anca, Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia.

Prin Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă și a constatat că excepțiile privind dispozițiile art. 330¹ din același cod sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și pe Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, definitivă, ținând seama de obligativitatea, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, a deciziilor Curții Constituționale.

Împotriva acestei decizii au declarat, în termen legal, recursuri Rotaru Elena în Dosarul nr. 99C/1996, Borgovan Georgeta Anca în Dosarul nr. 114C/1996, Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia în Dosarul nr. 154C/1996.

Recursurile declarate de Rotaru Elena și Borgovan Georgeta Anca au un conținut identic, întemeindu-se pe următoarele motive:

— necitarea recurentelor la judecata în fond;

— încălcarea principiului disponibilității procesuale, fiind legal ca numai părțile participante la proces să aibă dreptul de a folosi căile de atac, nu și procurorul general.

În recursul declarat de Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia se susține că Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996 este nemotivată, pentru că se limitează doar la referiri privitoare la decizii anterioare ale Curții Constituționale.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursurile declarate sunt nefondate, deoarece Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996 se întemeiază pe prevederi ale unor decizii definitive ale Curții Constituționale, care, potrivit Constituției și Legii nr. 47/1992, sunt obligatorii.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind necitarea recurentelor la judecata în fond este neîntemeiat. Legea nr. 47/1992, la art. 24 alin. (2), prevede că, atunci când excepția este vădit nefondată, soluția se adoptă de completul de judecată, cu unanimitate de voturi, fără citarea părților. Legiuitorul a prevăzut însă și garanții pentru părți: o atare soluție poate fi pronunțată numai cu unanimitate de voturi, iar împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului, care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public. Rezultă că dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 sunt derogatorii de la dreptul comun. În acest sens sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 88 din 3 octombrie 1995 și nr. 96 din 24 octombrie 1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 26 octombrie 1995 și, respectiv, nr. 274 din 24 noiembrie 1995.

Nici motivul de recurs, privind dreptul procurorului general de a ataca cu recurs în anulare hotărârile judecătorești irevocabile, nu este întemeiat. Curtea Constituțională s-a pronunțat în acest sens prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, în care s-a statuat că: „...existența unor căi de atac, chiar extraordinare, nu contravine dispozițiilor constituționale. Aceasta, chiar dacă exercitarea este recunoscută numai procurorului general, deoarece este fără îndoială că și în materie civilă există interese generale ale societății, care, în activitatea

*) Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 9 mai 1997.

judiciară, sunt reprezentate, potrivit art. 130 alin. (1) din Constituție, de către Ministerul Public“.

De asemenea, este neîntemeiat și motivul de recurs privind nemotivarea deciziei de fond prin trimiterea la precedente judiciare, deoarece, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere legală nu poate fi constituțională într-o cauză și neconstituțională în altă cauză, cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile sau principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe cale de consecință, referirea la decizii anterioare prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu înseamnă o nemotivare, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Pentru motivele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge recursul declarat de Rotaru Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 privind prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă.

2. Admite recursurile declarate de Borgovan Georgeta Anca, Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996, în sensul că respinge excepțiile de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind lipsite de obiect. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 22 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79 din 22 aprilie 1997

**referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330¹ și art. 330²
din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursurilor declarate de Caracostea Gheorghe și Svoronoș Ileana (Dosarul nr. 139C/1996) și Caracostea Constantin (Dosarul nr. 140C/1996) împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996*).

Curtea constată că, la judecata în fond, Borgovan Georgeta Anca, Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia au invocat neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă, text care a fost modificat prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997. În urma modificării, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în termen de 6 luni de când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare. Pe cale de consecință, recursurile declarate de Borgovan Georgeta Anca, Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia urmează a fi admise, iar pe fond, în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, ținând seama de noua redactare a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, excepțiile de neconstituționalitate urmează a fi respinse ca lipsite de obiect.

Pentru motivele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge recursul declarat de Rotaru Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 privind prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă.

2. Admite recursurile declarate de Borgovan Georgeta Anca, Mrean Ștefan Dan și Mrean Aurelia privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996, în sensul că respinge excepțiile de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind lipsite de obiect. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 22 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79 din 22 aprilie 1997

**referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 310, art. 330¹ și art. 330²
din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursurilor declarate de Caracostea Gheorghe și Svoronoș Ileana (Dosarul nr. 139C/1996) și Caracostea Constantin (Dosarul nr. 140C/1996) împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 22 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 132 din 29 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, a constatat că dispozițiile

* Decizia Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 11 noiembrie 1997.

art. 330¹ din acest cod sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, iar excepțiile referitoare la art. 330² alin. 1 din același cod sunt lipsite de obiect. Totodată, au fost respinse ca vădit nefondate și excepțiile de neconstituționalitate a art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991.

Împotriva Deciziei nr. 132 din 29 octombrie 1996, au declarat, în termen legal, recursuri Caracostea Gheorghe și Svoronoș Ileana în Dosarul nr. 139C/1996 și Caracostea Constantin în Dosarul nr. 140C/1996.

Recursurile declarate au un conținut identic și vizează art. 310, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă, care, în opinia recurenților, încalcă art. 41 și art. 135 alin. (1) și alin. (6) din Constituție, precum și principiul constituțional al stabilității raporturilor juridice. Prin motivele de casare se susține că procurorul general poate suspenda, pe un termen pe care el îl stabilește, o hotărâre judecătorească irevocabilă, neexistând în această privință nici o limită stabilită printr-un act normativ; procurorul general poate invoca depășirea atribuțiilor puterii judecătorești „fără ca acest termen să fie explicat prin lege”, ceea ce creează confuzii în privința depășirii competenței instanței sau greșitei aplicări a legii; procurorul general poate ataca o hotărâre irevocabilă oricând, deși depășirea atribuțiilor justiției se poate verifica și constata imediat. Cât privește dispozițiile art. 36 din Legea nr. 18/1991 sunt reiterate argumentele invocate în susținerea excepțiilor de neconstituționalitate. Astfel, se susține că acest text de lege „discriminează pe cetățenii români care au avut în proprietate terenuri mai mari de 50 ha”.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursurile declarate sunt nefondate, deoarece Decizia Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996 se întemeiază pe prevederi ale unor decizii definitive ale Curții Constituționale, care, potrivit Constituției și Legii nr. 47/1992, sunt obligatorii.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 310, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind neconstituționalitatea art. 310 din Codul de procedură civilă, care prevede că „dacă nu se dovedește, la prima zi de înfățișare, că recursul a fost depus peste termen sau dacă această dovadă nu reiese din dosar, el se va socoti făcut în termen”, urmează a fi respins, deoarece invocarea acestui text legal nu este relevantă în cauză. Potrivit art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea hotărăște numai asupra dispozițiilor de care depinde judecarea cauzei, astfel încât, în speță, recurenții nu pot justifica un interes legitim în susținerea neconstituționalității art. 310 din Codul de procedură civilă.

Cât privește susținerile recurenților potrivit cărora art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 41 și ale art. 135 din Constituție, relative la dreptul de proprietate, trebuie arătat că dispozițiile criticate nu au în vedere dreptul de proprietate, ci îndreptarea, pe calea recursului în anulare, a unor grave erori în pronunțarea unor hotărâri judecătorești, în conformitate cu art. 330 din Codul de procedură civilă. Rezultă că această critică nu este întemeiată și deci nu poate fi reținută.

Motivul de casare referitor la dreptul procurorului general de a suspenda o hotărâre judecătorească este lipsit de obiect și va fi respins ca atare, deoarece Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, s-a pronunțat cu privire la caracterul neconstituțional al acestui drept, reglementat de art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă. Deci respingerea prin Decizia nr. 132/1996, ca vădit nefondată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă s-a făcut pentru faptul că „...o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*”.

Cu referire la motivul de recurs privind nedelimitarea în timp, prin art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a dreptului procurorului general de a ataca o hotărâre judecătorească cu recurs în anulare, se constată că aceste dispoziții au fost modificate prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997. În noua redactare, recursul în anulare nu mai poate fi declarat de către procurorul general oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Rezultă că acest motiv de recurs urmează a fi admis. În temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, ținând seama de noua redactare a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, motivele de neconstituționalitate invocate în susținerea excepției nu mai pot fi reținute și, pe cale de consecință, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca lipsită de obiect.

Susținerea privind faptul că noțiunea de „depășirea atribuțiilor puterii judecătorești” nu ar fi explicată prin lege nu are relevanță în contenciosul constituțional, ea fiind strict de domeniul aplicării dreptului în activitatea instanțelor judecătorești și deci nu poate fi reținută.

Motivul de recurs privind dispozițiile art. 36 din Legea nr. 18/1991, prin care sunt reiterate susținerile ce au fundamentat excepțiile de neconstituționalitate, este neîntemeiat și urmează a fi respins. Asupra prevederilor acestui articol Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 126 din 16 noiembrie 1994, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 35 din 28 martie 1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 aprilie 1995, citate de altfel și în decizia recurată, în sensul caracterului constituțional al conținutului lor. Această decizie este obligatorie, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și nu există elemente noi care să justifice schimbarea soluției.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge recursurile declarate de Caracostea Gheorghe, Svoronoș Ileana și Caracostea Constantin privind art. 36 din Legea nr. 18/1991, art. 330² și art. 310 din Codul de procedură civilă.

2. Admite recursurile declarate de Caracostea Gheorghe, Svoronoș Ileana și Caracostea Constantin privind art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 132 din 29 octombrie 1996, în sensul că respinge excepțiile de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind lipsite de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 22 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Florentina Geangu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind asigurarea unor facilități furnizorilor de îngrășăminte chimice și de produse de uz fitosanitar

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — (1) Livrările de îngrășăminte chimice și de pesticide de către producătorii acestora la distribuitori și/sau la producătorii agricoli sau de la distribuitori la producătorii agricoli pot fi făcute pe bază de contracte, cu plata la recoltarea produselor agricole.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, producătorii agricoli sunt proprietarii și deținătorii legali de terenuri agricole, indiferent de forma de exploatare a acestora.

Art. 2. — Taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit, aferente valorii produselor livrate în condițiile art. 1, se vor achita la bugetul de stat la termenele scadente prevăzute în contractele încheiate de furnizori cu producătorii agricoli, dar nu mai târziu de 31 octombrie 1997.

Art. 3. — În termen de 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Ministerul Finanțelor și Ministerul Industriei și Comerțului vor prezenta Guvernului, pentru aprobare, norme metodologice de aplicare a acesteia.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,

Dinu Gavrilescu

p. Ministru de stat,

ministrul industriei și comerțului,

Liviu Marcu,

secretar de stat

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Mircea Ciumara

București, 15 mai 1997.

Nr. 13

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SECRETARIATUL DE STAT
PENTRU HANDICAPAȚI

O R D I N

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind calculul și vărsarea contribuției agenților economici la Fondul de risc și accident, precum și utilizarea acestuia

Având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 1.100/1990 privind înființarea Secretariatului de Stat pentru Handicapați; Hotărârea Guvernului nr. 1.161/1990 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Handicapați; Legea nr. 53/1992 privind protecția specială a persoanelor handicapate; Legea nr. 57/1992 privind încadrarea în muncă a persoanelor handicapate; Legea nr. 73/1996 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit,

secretarul de stat emite următorul ordin:

Art. 1. — Pe data prezentului ordin se aprobă Instrucțiunile privind calculul și vărsarea contribuției agenților economici la Fondul de risc și accident, precum și utilizarea acestuia, și se dispune publicarea lui în Monitorul Oficial al României.

Art. 2. — Direcția organizare, personal, salarizare și Direcția Fond de risc și accident vor asigura aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Secretariatul de Stat pentru Handicapați,
dr. Gabriela Popescu,
secretar de stat

București, 30 aprilie 1997.
Nr. 82.

I N S T R U C Ț I U N I

privind calculul și vărsarea contribuției agenților economici la Fondul de risc și accident, precum și utilizarea acestuia

A. Calculul și vărsarea contribuției la Fondul de risc și accident

1. În baza prevederilor art. 13 lit. a) din Legea nr. 53/1992, agenții economici (regii autonome, societăți comerciale, organizații cooperatiste, organizații economice străine cu sediul în România, reprezentanțele din România ale societăților străine care angajează personal român și persoanele fizice care utilizează munca salariată) au obligația ca, începând cu data de 1 ianuarie 1997, conform pct. 59 din art. I al Legii nr. 73/1996 să verse la Fondul de risc și accident o cotă de 1% aplicată asupra fondului de salarii realizat lunar (potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, 1% se aplică la fondul de salarii contabilizat în contul 421 „Decontări cu salariații”).

2. Persoanele juridice menționate mai sus virează sumele calculate și datorate Fondului de risc și accident, astfel:

— în contul 30.05 „Disponibil din Fondul de risc și accident”, deschis la Trezoreria statului pe seama inspectoratelor de stat pentru handicapați teritoriale;

— în municipiul București și în județul Ilfov, unde nu funcționează trezorerie a statului, sumele se varsă în contul 64.11, deschis la Sucursala municipiului București a Băncii Române pentru Dezvoltare — BGA — pe seama

Inspectoratului de Stat pentru Handicapați al Municipiului București sau al județului Ilfov, după caz.

Sumele se varsă lunar, o dată cu plata contribuției pentru asigurări sociale. În conturile menționate se înregistrează și vărsăminte lunare ale persoanelor juridice pentru sumele aferente numărului de persoane handicapate neîncadrate, potrivit art. 10 din Legea nr. 57/1992. Extrasele de cont împreună cu documentele justificative se vor preda delegaților titularilor de cont. În cazul virării cu întârziere a sumelor restante Fondului de risc și accident, se aplică majorările de întârziere la nivelul celor aplicate pentru veniturile bugetare.

În contabilitatea agenților economici, cota de 1% aplicată asupra fondului de salarii realizat și virată la Fondul de risc și accident, precum și vărsămintele lunare prevăzute la art. 10 din Legea nr. 57/1992 se înregistrează în creditul contului 447 „Fonduri speciale, taxe și vărsăminte asimilate” (analitic distinct) prin debitul contului 635 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”.

B. Gestionarea Fondului de risc și accident de către Secretariatul de Stat pentru Handicapați

1. Fondul de risc și accident se constituie la nivelul Secretariatului de Stat pentru Handicapați, în care scop se procedează astfel:

Inspectoratele de stat pentru handicapați teritoriale au obligația de a vira lunar, până la data de 25, soldul contului 30.05, deschis la trezoreriile statului, și al contului 64.11, deschis la Sucursala municipiului București a Băncii Române pentru Dezvoltare — S.A., în contul 64.11.58.59.00.00.6, deschis la centrala Băncii Române pentru Dezvoltare — S.A. pe seama Secretariatului de Stat pentru Handicapați.

2. Cheltuielile Fondului de risc și accident, atât la nivelul Secretariatului de Stat pentru Handicapați, cât și al inspectoratelor de stat pentru handicapați teritoriale, se efectuează pe baza bugetului de venituri și cheltuieli aprobat în acest scop.

Bugetele de venituri și cheltuieli ale inspectoratelor de stat pentru handicapați teritoriale se aprobă de către Secretariatul de Stat pentru Handicapați, în structura clasificăției bugetare, inclusiv cu repartizarea pe trimestre.

Prevederile referitoare la cheltuielile repartizate pe trimestre reprezintă limite maxime de cheltuieli, care nu pot fi depășite.

Inspectoratele de stat pentru handicapați teritoriale, ale căror conducători îndeplinesc atribuțiile de ordonatori de credite terțiari, răspund de:

- angajarea cheltuielilor în limita prevederilor aprobate în buget la nivel capitol, subcapitol, articole și alineate;
- efectuarea cheltuielilor pe bază de documente legale, acțiuni strict necesare și spontane.

Cheltuielile se efectuează pe răspunderea ordonatorilor de credite și cu viza de control financiar preventiv al contabilului-șef.

3. În vederea efectuării cheltuielilor, inspectoratele de stat pentru handicapați teritoriale solicită lunar, până în ziua de 20 în luna în curs pentru luna următoare, pe bază de cereri fundamentate, sumele necesare pentru cheltuieli în luna respectivă.

După verificare și analiză, Secretariatul de Stat pentru Handicapați virează inspectoratelor de stat pentru handicapați teritoriale sume pentru efectuarea cheltuielilor, astfel:

— în contul 50.31 „Disponibil pentru efectuarea cheltuielilor din Fondul de risc și accident“, deschis la Trezoreria statului;

— în contul 64.85 „Disponibil pentru efectuarea cheltuielilor din Fondul de risc și accident“, deschis la Sucursala municipiului București a Băncii Române pentru Dezvoltare — S.A.

4. În contabilitatea Secretariatului de Stat pentru Handicapați, sumele încasate se evidențiază distinct cu ajutorul conturilor 145 „Disponibil din Fondul de risc și accident pentru protecția persoanelor handicapate“, 345 „Fondul de risc și accident pentru protecția specială a persoanelor handicapate“, 445 „Cheltuieli din Fondul de risc și accident pentru protecția specială a persoanelor handicapate“.

Pentru efectuarea plăților drepturilor și facilităților acordate în conformitate cu prevederile Legii nr. 53/1992, se va deschide un cont de cheltuieli pe seama inspectoratelor de stat pentru handicapați teritoriale.

La finele anului, conturile de cheltuieli se închid prin înregistrarea 345=445.

Totodată, Secretariatul de Stat pentru Handicapați întocmește contul de execuție al Fondului de risc și accident, în care se cuprind veniturile și cheltuielile pe structura prevăzută în anexă (model 15/B).

Bilanțul contabil și contul de execuție al Fondului de risc și accident se depun trimestrial la Ministerul Finanțelor.

5. Inspectoratele de stat pentru handicapați teritoriale și al municipiului București vor analiza lunar modul de îndeplinire a obligațiilor agenților economici către Fondul de risc și accident și vor dispune măsurile necesare cu privire la vărsarea sumelor datorate potrivit legii.

Organele fiscale, cu ocazia verificării activității agenților economici, vor urmări modul de determinare a sumelor datorate potrivit legii și respectarea termenului de virare în momentul prezentării documentelor de plată.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind efectuarea de către agenții economici a raportărilor contabile

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și
funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
având în vedere prevederile art. 27 din Legea contabilității nr. 82/1991,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu exercițiul financiar al anului 1997, agenții economici vor efectua raportările contabile prevăzute la art. 27 din Legea contabilității nr. 82/1991 și la pct. 134 din regulamentul de aplicare a acesteia,

Art. 2. — Direcția generală a contabilității va lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 12 mai 1997.

Nr. 949.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.